

۸ مارس، روز جهانی زن، روز مبارزه با بهره‌کشی از زنان، روز به چالش کشیدن مردسالاری

مبارزه برای خودرهای انسانی، مبارزه برای از بین بردن استثمار انسان از انسان بدون به چالش کشیدن فرهنگ پدر-مردسالار ناممکن است. در دنیایی که سرمایه حاکم است، در دنیایی که انباشت سود بیشتر غایت تولید است، بازتولید نیروی کار بدون کار بی‌مزد و موجب خانه، بدون دستمزد پائین برای نیروی کار بخش خدمات که عمدتاً بعهده زنان است، ممکن نیست و این تنها با حفظ ستم جنسیتی و تداوم مردسالاری امکانپذیر می‌شود.

در دومین دهه ی قرن بیست و یکم سیستم جهانی سرمایه داری تلاش می‌ورزد با دستبرد به شعارهای رهایی طلبانه زنان، با برپایی مراسم و اهدای جوایز به مناسبت روز جهانی زن، هژمونی ایدئولوژیک خود را با تحمیل برداشت‌های محافظه کارانه بر گفت‌وگو فمینیستی مسلط کند. نیروهای جنبش کارگری - کمونیستی که خواهان استقرار بدیل سوسیالیستی، خواهان ساختن امکانات گسترده و برابر برای شکوفایی انسانند تنها با شرکت فعال در مبارزات همه سویه ی نیروی کار است که می‌توانند به این تسلط ایدئولوژیک سرمایه پایان دهند. به حرکت در آمدن طبقه بدون توجه مبارزین این طبقه به نیروهای گوناگون درون طبقه کارگر، بدون دیدن ستمی که برزنان این طبقه صورت می‌گیرد، بدون دیدن آسیب‌هایی که تعاریف رایج جنسیتی بر این بخش از طبقه وارد می‌کند نا ممکن است. مبارزه با مردسالاری از مبارزه علیه تسلط سرمایه جدایی ناپذیرست. همچنانکه نمی‌توان به جنگ سیستم سرمایه داری رفت و فمینیسم سوسیالیستی، به معنای دفاع از انسان‌کاری از تعاریف رایج جنسیتی، عاری از نگاه ایزاری به زن را، درونی نکرد.

در سالهای اخیر با تشدید بحرانهای اقتصادی در کشورهای پیرامونی سرمایه داری زمینه ی رشد نیروهای واپسگرا بیش از پیش فراهم آمده است. بنیادگرایان اسلامی در شمال آفریقا و خاورمیانه با تکیه بر نارضایتی عمومی و ناکفایتی سیستم سرمایه داری، پرچم بازگشت به عقب را برافراشته اند. رشد بنیادگرایی اسلامی و گسترش اسلام سیاسی زنان را بیش از پیش به مبارزه ای نابرابر کشانده است. زنان تونس، زنان شمال آفریقا، زنان هندوستان، زنان کوبانی و زنان ترکیه دست در دست زنان آمریکای لاتین، اروپا و آمریکا علیه ستم و بهره‌کشی جنسی، این ستم مضاعف بر زن، به پا خاسته اند.

زنان ایران که اولین زنگ هشدار علیه قدرت‌گیری اسلام سیاسی را در هشت مارس ۱۳۵۷ به صدا در آوردند، بیش از سی و شش سال است که علیه آپارتاید جنسی حکومت اسلامی مقاومت می‌کنند. طرحها و قوانین متعدد زن ستیزانه، از جمله طرح تعالی جمعیت، تحدید رشته های تحصیلی، افزایش طرح های تفکیک جنسی، طرح عفاف و حجاب، سپردن مقابله با "بدحجابی" به نیروی بسیج، بازداشتها، به زندان انداختن ها، اسیدپاشی ها، تشدید ناامنی و در واقع اعمال آپارتاید جنسی که در دوران روحانی نیز پی گرفته شد نتوانسته زنان را از مبارزه برای رهایی بازدارد. عدم تغییر وضعیت زنان ایران تأییدی ست بر پیوند مستقیم وضعیت زنان و حیات جمهوری اسلامی.

مبارزه با زن ستیزی در جامعه ایران به مبارزه برای براندازی رژیم گره خورده است. جنبش زنان و جنبش کارگری- کمونیستی هر دو برای پیشبرد مبارزه به پیوندی عمیقتر با زنان کارگر و زحمتکش که اکثریت زنان را تشکیل می‌دهند، نیاز دارند. زنان به پا خاسته برای ساختن دنیایی عادلانه نباید تنها بمانند. باید که از تجربه ها آموخت و با تمام توان در میانه ی این میدان نبرد همدوش زنان آواز رهایی سرود.

۸ مارس روز بلندشدن طنین گامهایی که با آوای نان و گل سرخ نوید دنیایی بهترادر جانهای خسته از بی‌عدالتی و جنگ دمیدند بر زنان مبارز جهان بویژه زنان سوخته جان ایران مبارک باد!

درود به نیروی طغیانگر زنان برای رهایی

پرتوان باد همبستگی نیروهای عدالتخواه

در مبارزه علیه سیستم درهم تنیده ی سرمایه داری و مردسالاری

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی زنده باد سوسیالیسم

هفدهم اسفند ۱۳۹۳ برابر با هشتم مارس ۲۰۱۵

۱- اتحاد چپ ایرانیان در خارج کشور

۲- اتحاد چپ سوسیالیستی ایرانیان

۳ اتحاد فدائیان کمونیست

۴- پیوند در خدمت کمونیست های ایران

۵- سازمان راه کارگر

۶- سازمان کارگران انقلابی ایران(راه کارگر)

۷- شورای حمایت از مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران-استکهلم

۸- شورای فعالین سوسیالیست و آزادیخواه-هامبورگ

۹- کانون همبستگی با کارگران ایران-گوتنبرگ

۱۰- کمیته حمایت از مبارزات کارگران ایران-فنلاند

۱۱- کمیته خارج کشور سازمان فدائیان(اقلیت)

۱۲- کمیته یادمان کشتار زندانیان سیاسی دهه ۶۰ در ایران – مونترال ،کانادا

۱۳- نهاد همبستگی با جنبش کارگری ایران-غرب آلمان

۱۴- هسته اقلیت

۱۵- کمیته حمایت از مبارزات جنبش کارگری ایران-دانمارک